

תת"ע 8573/01/21 - אברהים קרעאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 8573-01-21 מדינת ישראל נ' קרעאן

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקש: אברהים קרעאן
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה שעניינה חישוב ימי פסילת רישיון הנהיגה של המבקש על פי גזר הדין מיום 15.3.21.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ראשיתו של ההליך דן בכתב אישום שהוגש כנגד המבקש בגין נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו.
2. ביום 15.3.21 התקיים דיון בעניינו של המבקש, ולאחר שהוא לא התייצב לדיון על אף שזומן כדיון, הוא הורשע ונגזר דינו. בין היתר, הושתה על הנאשם פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים. זאת, כאשר נקבע כי הפסילה תתחיל בו ביום, 15.3.21, וכי הנאשם נדרש להפקיד לאלתר את רישיון הנהיגה שברשותו במזכירות בית המשפט כתנאי לתחילת מניין תקופת הפסילה.
3. ביום 5.5.21 הוגשה הבקשה נושא החלטה זו.

ב. טענות הצדדים:

4. המבקש טוען כי הוא לא התייצב לדיון בעניינו מכיוון שיום לפני כן הוא עבר ניתוח. לטענתו, זו גם הסיבה שרישיון הנהיגה שלו לא הופקד כנדרש - הוא לא התייצב לדיון ולא ידע על גזר הדין וחובתו להפקיד את רישיון הנהיגה.
5. המבקש עותר לכך שמניין ימי פסילת רישיון הנהיגה יחל מיום מתן גזר הדין, 15.3.21, וכי יונפק לו אישור הפקדה מתאים. זה המקום לציין כי המבקש מפנה לכך שרישיון הנהיגה שלו מהווה את מקור פרנסתו.
6. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הסמכות לחשב את מניין ימי פסילת רישיון הנהיגה על פי גזר הדין מסורה לרשות הרישוי.
7. כך גם, המשיבה מפנה לכך שבהתאם לתכליתה של תקנה 557(ה) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), תחילת תקופת הפסילה מחייבת מעשה אקטיבי-פורמלי של הנהג.
8. כמו כן, המשיבה מציינת כי אין בכוחן של נסיבות אישיות, קשות ככל שיהיו, לרוקן מתוכן את ההלכה

הפסוקה.

ג. דיון והכרעה:

9. כאמור בפתחה של ההחלטה, עניינה של הבקשה דנן הינו במניין ימי פסילת רישיון הנהיגה של המבקש על פי גזר דין על אף שרישיון הנהיגה לא הופקד במזכירות בית המשפט כנדרש.
10. בהתאם להלכה שנקבעה על ידי בית המשפט העליון בבש"פ 9075/12 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (14.4.14) (להלן: "**הלכת ג'אבר**"), "אי-הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט היא אירוע או מחדל חדש, שמועדו הוא לאחר מתן גזר הדין, וכפועל יוצא ממנו - ולא מגזר הדין - נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מניין ימי הפסילה".
- לאור האמור, קובעת **הלכת ג'אבר** כי פרשנותו של גזר הדין מסורה לגורמים האמונים על ביצועו, ובענייננו - לרשות הרישוי. זאת, כאשר על החלטת רשות הרישוי ניתן להשיג באמצעות הגשת בעתירה מנהלית לבית המשפט לעניינים מנהליים.
11. זאת ועוד, הרי שאך לאחרונה, ביום 26.2.20, קבע בית המשפט העליון כי אין לערוך הבחנה בין בקשה ל"חישוב פסילה" שעניינה בחישוב מתמטי וטכני של ימי פסילה לבין בקשה ל"הכרה בפסילה" שעניינה בהכרה בפסילה מבחינה "מהותית", והבהיר שבכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה, הכתובת היא רשות הרישוי (ראו ע"פ 7323/19 **אבו שריפה נ' מדינת ישראל** (26.2.20) (להלן: "**עניין אבו שריפה**")).
12. במצב דברים זה, אין מנוס מן המסקנה לפיה בית משפט זה מחוסר סמכות עניינית לדון בבקשה והכתובת אליה צריך היה המבקש לפנות היא רשות הרישוי.
13. יחד עם האמור, בהתחשב בכך שהבקשה דנן נתמכה בתצהיר שנחתם על ידי המבקש עוד ביום 18.4.21, אני סבורה כי ניתן לראות בתצהיר האמור כמעשה אקטיבי-פורמלי של המבקש. לפיכך, ולפנים משורת הדין בלבד, אני מורה על הנפקת אישור הפקדה החל מיום 18.4.21 (ולא מיום 15.3.21 כפי שהתבקש).
14. למען הסר ספק, אין בהחלטה זו כדי לגרוע מסמכותה של רשות הרישוי לחשב את מניין ימי הפסילה בהתאם לאישור שיופק.

המזכירות תנפיק אישור הפקדה כאמור לעיל ותשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ל' סיוון תשפ"א, 10 יוני 2021, בהעדר הצדדים.